

Tožba, vložena 23. marca 2007 – VIP Car Solutions proti Parlamentu**(Zadeva T-89/07)**

(2007/C 117/45)

Jezik postopka: francoščina

se pravi cena, ki jo je predlagal uspešni ponudnik, ne bi spadala v področje uporabe tega člena in naj bi bila zato zavrnitev, da se ji ta posreduje, nezakonita.

(¹) Obvestilo o naročilu „Storitve prevoza poslancev Evropskega parlamenta z avtomobilom z voznikom in minibusom med delnimi zasedanji v Strassbourgu“, UL S 2006, 177-187988.

(²) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

Stranki

Tožeča stranka: Vip Car Solutions (Hoenheim, Francija)
(zastopnik: G. Welzer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Evropskega parlamenta EP/2006/06/UTD/1 o zavrnitvi dodelitve naročila – prevoz poslancev Evropskega parlamenta med zasedanji v Strassbourgu, vročena dne 24. januarja 2007, naj se razglasi za nično;
- vsi naknadno sprejeti akti naj se razglasijo za nične;
- Parlamentu naj se naloži plačilo zneska 500.000 evrov iz naslova odškodnine;
- Parlamentu naj se naloži plačilo stroškov postopka;
- Parlamentu naj se naloži plačila dodatnih stroškov v višini 5.000 evrov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Evropskega parlamenta, s katero je bila zavrnjena ponudba na javnem razpisu EP/2006/06/UTD/1 – prevoz poslancev Evropskega parlamenta med zasedanji v Strassbourgu (¹).

V utemeljitev tožbe se tožeča stranka sklicuje, prvič, na kršitev meril za oddajo, ki so v javnem razpisu, zlasti glede cene, ker trdi, da je predlagala najnižjo ceno in da bi moralo to merilo šteti 55 % pri oddaji naročila.

Poleg tega tožeča stranka navaja, da naj bi bil z izpodbijano odločbo kršen člen 100 finančne uredbe (²), ki določa, da se razkritje določenih informacij lahko opusti, če bi škodovalo zakonitim poslovnim interesom zasebnih podjetij ali če bi lahko povzročilo izkrivljanje poštene konkurence med njimi. Po mnenju tožeče stranke naj informacija, za katero se je zaprosila,

Pritožba, ki jo je Kraljevina Belgija 26. marca 2007 vložila zoper sodbo, ki jo je 16. marca 2007 razglasilo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-92/05, Genette proti Komisiji**(Zadeva T-90/07 P)**

(2007/C 117/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Kraljevina Belgija (zastopnik: L. Van den Broeck, zastopnik)

Drugi stranki v postopku: Emmanuel Genette, Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice

- Sodba Sodišča za uslužbenca z dne 16. januarja 2007 v zadevi F-92/05 naj se razveljavi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S sodbo z dne 16. januarja 2007 v zadevi Genette proti Komisiji, F-92/05, je Sodišče za uslužbenca (v nadaljevanju: SDU) ugodilo tožbi Emmanuela Ganette za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 25. januarja 2005, s katero mu je bilo zavrnjeno na eni strani dovoljenje za umik zahteve za prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v belgijski pokojninski shemi, ki je bila vložena leta 2001, in na drugi strani dovoljenje, da zahteva nov prenos.

V utemeljitvi pritožbe Kraljevina Belgija, ki je v postopku na prvi stopnji intervenirala v podporo predlogom Komisije, najprej zatrjuje, da SDU ni pristojno z vidika belgijskega prava odločati o dopustnosti predloga za umik zahteve za prenos pokojninskih pravic, pridobljenih v belgijskih pokojninski shemi, v shemo Skupnosti. Po mnenju pritožnice je SDU z odločanjem o pomenu določb belgijskega nacionalnega prava, ki naj bi se v obravnavanem primeru uporabljale, prekoračilo svoje pristojnosti.

Drugič, Kraljevina Belgija zatrjuje, da naj bi SDU v presoji o dopustnosti vložitve nove zahteve za prenos kršilo pravo Skupnosti, zlasti določbe Kadrovskih predpisov.

Poleg tega, Kraljevina Belgija zatrjuje, da naj bi SDU kršilo pravo Skupnosti z napačno presojo obstoja novega dejstva, o čemer se po njenem mnenju ne bi smelo odločati v zvezi z začetkom veljavnosti reforme Kadrovskih predpisov, temveč ob upoštevanju določb belgijskega prava.

Nazadnje Kraljevina Belgija uveljavlja pritožbeni razlog kršitve načela pravne varnosti.

Tožba, vložena 19. marca 2007 – WWF-UK proti Svetu

(Zadeva T-91/07)

(2007/C 117/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: WWF-UK Ltd (Godalming, Združeno kraljestvo) (zastopniki: P. Sands, QC, J. Simor, barrister, R. Stein, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Naj se razglasi za nične TAC sprejete z Uredbo Sveta (ES) št. 41/2007 za trske na območjih, ki jih zajema Uredba Sveta (ES) št. 423/2004 o določitvi ukrepov za obnovitev staležev trsk.
- Naj se zgoraj navedene določbe kljub temu uporabljajo do nadomestitve z novimi ukrepi.
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba je vložena na podlagi člena 230 ES v zvezi s celotnimi dovoljenimi ulovi (v nadaljevanju: TAC) za leto 2007, ki jih je sprejel Svet z Uredbo št. 41/2007 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba TAC) za trske na območjih, ki jih zajema Uredba Sveta (ES) št. 423/2004 o določitvi ukrepov za obnovitev staležev trsk ⁽²⁾ (v nadaljevanju: Načrt obnovitve staleža trsk), na predlog Komisije z dne 5. decembra 2006 ⁽³⁾.

Na kratko, tožeča stranka navaja, da je Svet očitno napačno uporabil pravo s tem, da ni določil ničnega TAC, kar trdi, da je nujno glede na znanstvene dokaze, če naj se staleži dvignejo s trenutne ravni, na kateri so v resni nevarnosti, da propadejo in se sploh nikoli ne vrnejo v biološko varne meje.

Prič, tožeča stranka navaja, da so zadevni TAC nezakoniti, ker niso bili določeni v skladu z zahtevami Načrta obnovitve staleža trsk. Poleg tega se po navedbah tožeče stranke zdi, da sta se Svet in Komisija pri sprejetju zadevnih TAC oprla na člen 20 Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 ⁽⁴⁾ (v nadaljevanju: Uredba 2002) namesto na Načrt obnovitve staleža trsk.

Drugič, tožeča stranka trdi, da so zadevni TAC nezakoniti, ker niso skladni z načelom previdnosti, kot to zahteva Načrt obnovitve staleža trsk, členi 5(3), 4 in 2(1) Uredbe 2002, skupna ribiška politika, člen 174 ES in člena 5 in 6 Sporazuma OZN iz leta 1995.

Tretjič, tožeča stranka navaja, da je sprejetje zadevnih TAC nerazumno, ker je bila zanje določena raven, na kateri bodo staleži glede na razpoložljive znanstvene dokaze bodisi ostali na ravni, kjer so v resni nevarnosti, da propadejo, bodisi propadli.

Četrto, po mnenju tožeče stranke je Svet zlorabil svoja pooblastila s tem, da je za TAC določil ravni, namenjene zadostitvi političnih in ekonomskih ciljev, namesto na ravni, nujne za doseg ustreznega cilja Načrta obnovitve staleža trsk, ki je zvišanje staležev trske v enem letu ali vsaj v najkrajšem času po tem nad ravni, na katerih so v resni nevarnosti, da propadejo.

Dalje tožeča stranka trdi, da če Načrt obnovitve staleža trsk ne dovoljuje določitve ničnega TAC, je ta načrt nezakonit, ker ni v skladu z načelom previdnosti.

Poleg tega tožeča stranka navaja, da je Svet napačno uporabil pravo s tem, da staležev trsk ni obravnaval v območju VII(d) ICES (Mednarodni svet za raziskovanje morja), kot jih zajema Načrt obnovitve staleža trsk.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 41/2007 z dne 21. decembra 2006 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2007 in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Skupnosti, in za plovila Skupnosti v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova (UL L 15, str. 1).

⁽²⁾ UL L 70, str. 8.

⁽³⁾ COM (2006) 774.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike (UL 2002, L 358, str. 59).